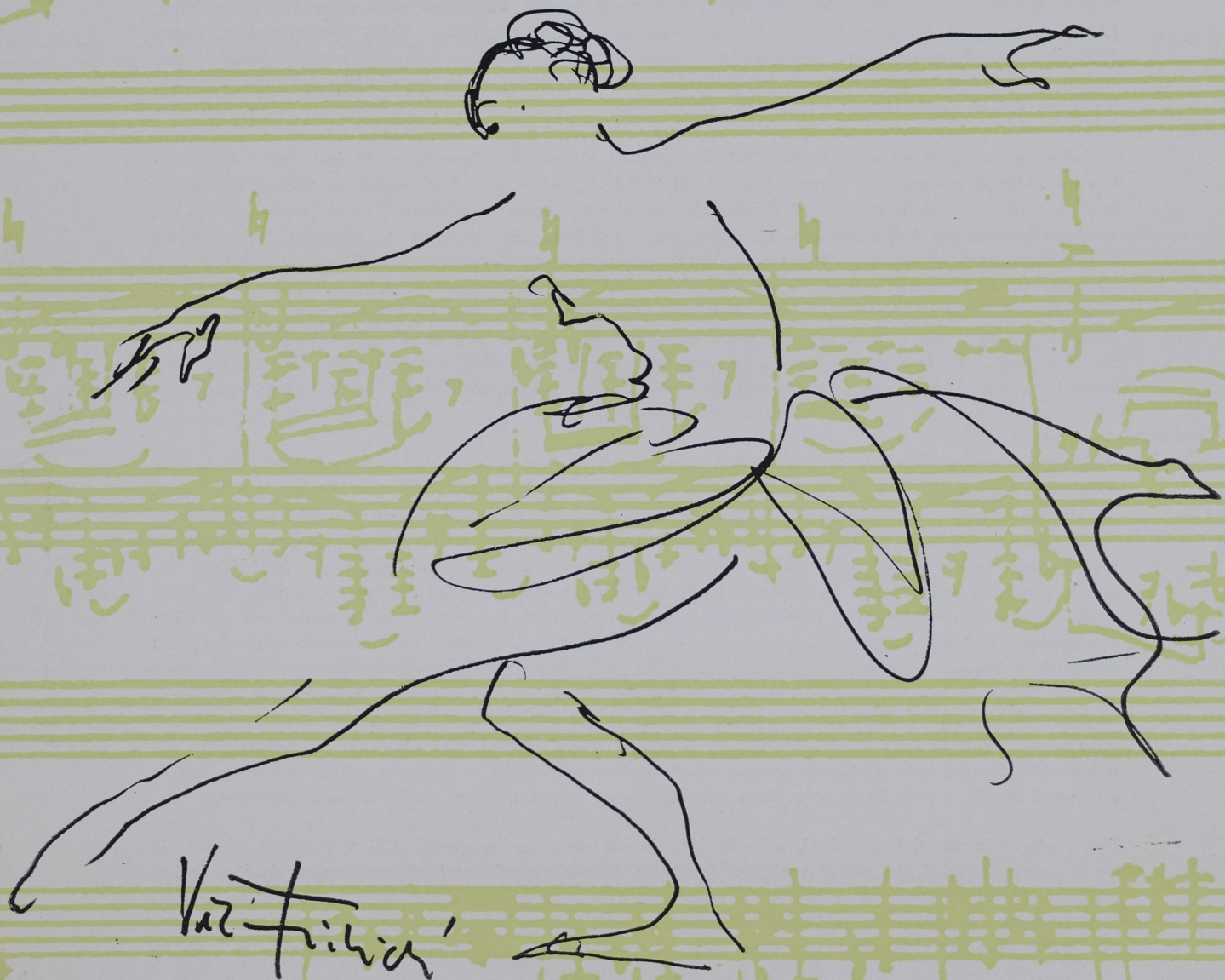

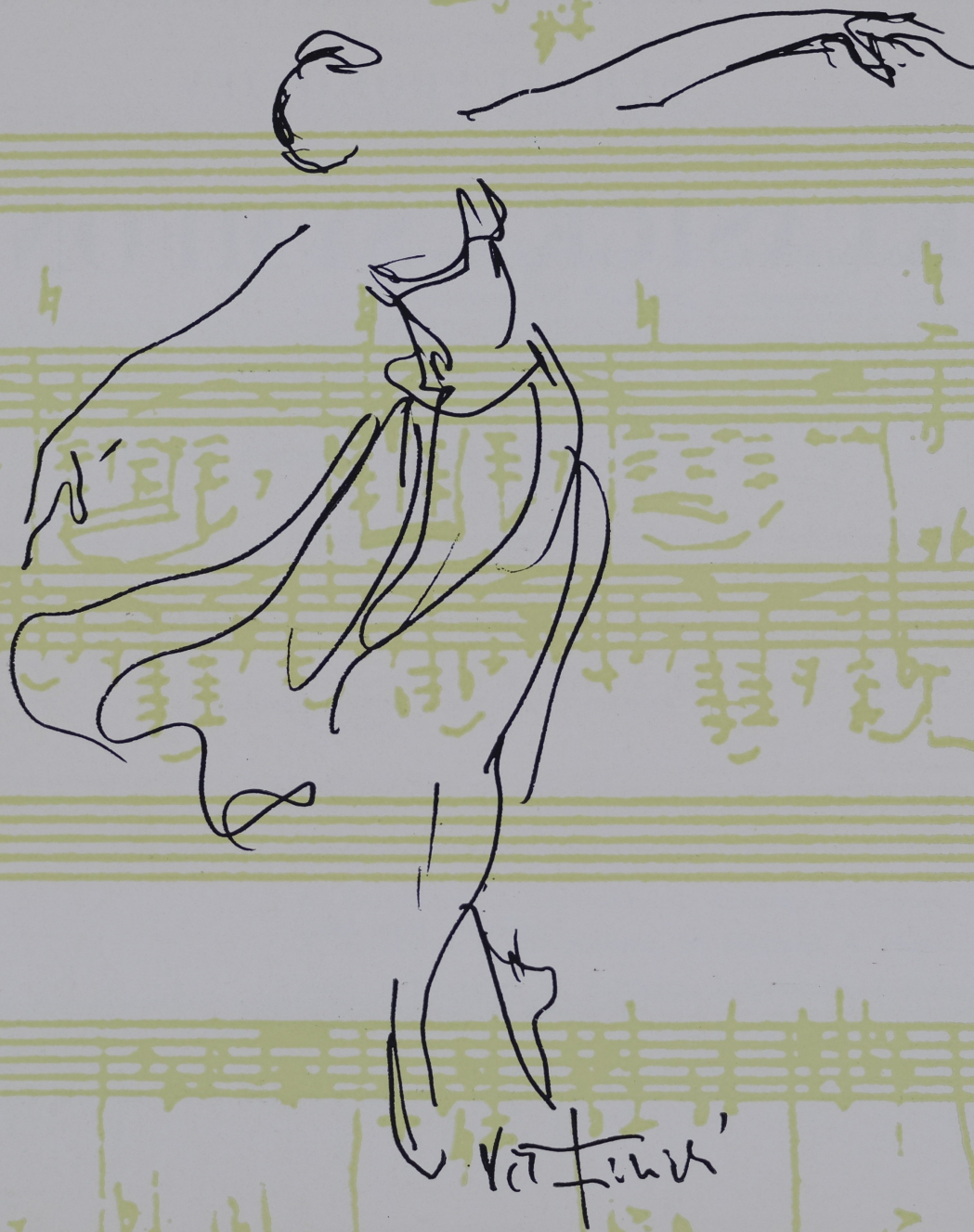
Vat-filwa'

SERGEJ PROKOFJEV, žák R. Gliera, na petrohradské konzervatoři A. Ljadova, Rimského-Korsakova a Čerepnina. Zde také studoval klavír a dirigování. Od roku 1918 až do roku 1932 pobýval v zahraničí na uměleckých cestách. Rozsáhlé dílo, zasahující do všech oborů, obsahuje tato stěžejní díla: I. klav. koncert, II. klav. koncert, Sarkasmy pro klavír, I. houslový koncert, Skythskou suitu, balet Šut, operu Hráč, Klasickou symfonii, III. klav. koncert, operu Láska ke třem pomerančům, balet Ocelový skok, operu Ohnivý anděl, II. symfonii, IV. klav. koncert, balet Romeo a Julie, II. houslový koncert, hudební pohádku Pěta a vlk, kantátu Alexandr Něvskij, operu Semjon Kotko, Zásnuby v klášteře, balet Popelka, Kamenný kvítek, operu Vojna a mír, V. a VI. symfonii.

Prokofjev žil v cizině od roku 1918—1932. Koncertoval v Japonsku, Americe a žil řadu let v Paříži. — V roce 1932 se rozhodl pro konečný návrat do vlasti. V jeho rozhodnutí vrátit se domů byl veliký mravní, politický i umělecký čin. V cizině měl zaručenou skvělou uměleckou i společenskou dráhu — a přece nechtěl být trvale odtržen od rodné půdy. Pařížský hudební kritik S. Moreaux vzpomíná na jedno z posledních setkání s Prokofjevem před jeho návratem do vlasti: „Mnoho se uvažovalo o pravém důvodu Prokofjevova návratu do Ruska — a zatím pravda byla prostá a jasná. Jednoho červnového jitra roku 1932 mi Prokofjev řekl: Jsem vám dlužen pravdu, která mě již dlouho skrytě trýnila. Mé inspiraci nesvědčí cizí vzduch, protože jsem Rus, a to nejhorší pro člověka jako jsem já, je život v exilu, aby zůstal v duchovním podnebí, které mě rase neodpovídá. Moji krajané a já nosíme svou zem všude s sebou. Přirozeně ne celou, nýbrž jen malý kousek, právě tolik, že zprvu jen trochu bolí, pak stále více, až nakonec na to umíráme. Já musím zpět...“

Prokofjevovo zahraniční údobí vytváří celek, jenž v sobě zahrnuje rozsáhlou řadu skladeb, dotýkajících se téměř všech hudebních žánrů. Jmenujeme-li jen nejvýznačnější díla, patří sem I. houslový koncert, III. klavírní koncert, opery Láska ke třem pomerančům a Ohnivý anděl, balety Ocelový skok, Marnotratný syn, IV. symfonie. Po návratu do vlasti se probojovává k nové hudební řeči, novému hudebnímu výrazu, který by zpřístupnil jeho umění širokým vrstvám posluchačů. Výsledkem tohoto údobí jsou výrazná, vzrušující díla. Přesto, že Prokofjev stále přemýšlel o nutnosti psát hudbu pro široké, demokratické obecenstvo, varoval před primitivismem, před přizpůsobení se posluchači. A právě zde se střetl s oficiálním názorem a stanoviskem Svazu sovětských skladatelů (1948), v jejichž teorii se stala otázka okamžité přístupnosti otázkou rozhodující. Stěžejní díla Prokofjevova sovětského údobí — Alexandr Něvskij, Vojna a mír, Zásnuby v klášteře byla tehdy označena za díla krajně formalistická. Prokofjev se zúčastnil diskusí ÚV VKSb, ale k danému tématu zaujal nekompromisní stanovisko a ze svých zásad neustoupil. Pro autora samého měl jeho nesmlouvavý postoj dalekosáhlé důsledky. Z koncertních síní a operních divadel byla postupně stažena všechna jeho symfonická a hudebně dramatická díla. Teprve po deseti letech, v roce 1958, bylo snato s Prokofjevova jména nařčení protilidového formalismu.

Dnes, kdy doba sama, bez diskusí, zařadila jeho jméno mezi ta nejvýznamnější v hudební historii, je téměř nepochopitelné, že mohly vzniknout polemiky či pochybnosti nad silou takového nadání, originality a výraznosti uměleckého profilu. A zamýšlíme-li se nad údobím oněch bojů za Prokofjeva, patřící sice nedávné, ale přece jen již historii, je nutné přiznat, že onu „prvou fázi boje o smysl a směr sovětské hudby vybojoval Prokofjev sám svou charakterností opravdového umělce“.

BALET STÁTNÍHO DIVADLA V OSTRAVĚ

SERGEJ PROKOFJEV

KLASICKÁ SYMFONIE

Čtyři renesanční taneční obrazy

Choreograf a režisér: zasl. umělec Emerich Gabzdyl

Dirigent: Václav Návrat

Výtvarník scény a kostýmů: Věra Fridrichová j. h.

Asistent choreografa: Jarmila Kovalová

Korepetice: Ladislav Matějka

Inspicient: Josef Jakš

Premiéra 22. února 1970 v DJM

K 25. výročí osvobození ČSSR Sovětskou armádou a ke 100. výročí narození V. I. Lenina

Symfonie laureátka st. ceny Marta Drottnerová, nositelka vyzn.
Za vynikající práci j. h.

Allegro laureátka st. ceny Marta Drottnerová, nositelka vyzn.
Za vynikající práci j. h.

A. Kvasnicová, L. Táborská, A. Žáková, Z. Beňová,
V. Surdějová, R. Mrnušíková, M. Šklibová, A. Mura-
nová, J. Vilamová, M. Poláková, J. Kurovská, Z. Šul-
cová, M. Svozilová, J. Stříšková, D. Jadrníčková.

Larghetto laureátka st. ceny Marta Drottnerová, nositelka vyzn.
Za vynikající práci j. h.

Non troppo allegro laureátka st. ceny Marta Drottnerová, nositelka vyzn.
Za vynikající práci j. h.

J. Kurovská, Z. Šulcová, M. Svozilová, J. Stříšková,
D. Jadrníčková, R. Böhm, L. Kratochvíl, J. Kopačka,
V. Vrba, J. Duží

Molto vivace laureátka st. ceny Marta Drottnerová, nositelka vyzn.
Za vynikající práci j. h.

A. Kvasnicová, L. Táborská, A. Žáková, Z. Beňová,
V. Surdějová, R. Mrnušíková, M. Šklibová, A. Mura-
nová, J. Vilamová, M. Poláková, J. Kurovská, Z. Šul-
cová, M. Svozilová, J. Stříšková, D. Jadrníčková,
R. Böhm, L. Kratochvíl, J. Kopačka, V. Vrba, J. Duží

PRK FV

Toť obvyklý skladatelův podpis!

I své jméno sestavuje z pouhých souhlásek.

Bach spatřil kdysi v písmenách,
jež tvořila jeho jméno,

božské předznamenání melodie a učinil z nich

melodický základ jedné své skladby. Souhlásky, které tvoří kostru

Prokofjevova jména,

jsou něco jako symbol neústupné důslednosti

jeho talentu.

Ze skladatelova díla,

jakož i z podpisu, z něhož zmizely samohlásky,

je vypuzeno vše, co je neurčité, přechodné, náhodné, vrtošivé, labilní.

Nemluvím o Prokofjevově technice hudební,

vycítuji jen ocelový zvuk

bubnování souhlásek,

vytukávajících jasnou myšlenku tam,

kde mnozí jiní se utápějí

PRK FV

v matných nuancích živlu samohlásek. Nic prchavého. Nic náhodného.

Všechno jasné, přesné, dokonalé.

To je Prokofjev,

Prokofjevova hudba.

SERGEJ M. EJZNŠTEJN

1946

PRK FV

PRK FV

Klasická symfonie Sergěje Prokofjeva patří časově k jeho ranné tvorbě. Každého vnímavého posluchače zaujme svou melodickou, zvukovou bohatostí, která vyvolává obzvláště v představě choreografa bohaté taneční obrazy.

Tak i mne vedla k myšlence roztančit toto dílo čistou klasickou formou. Rozvrhl jsem ji do čtyř částí a výtvarně ji zařazuji do renesance, aby vynikla klasická čistota pohybová.

EMERICH GABZDYL

S. Prokofjev o své Klasické symfonii...

Únorová revoluce mě zastihla v Petrohradě. Já i kruhy, v nichž jsem se pohyboval, jsme ji radostně uvítali. Během revoluce samé jsem byl v petrohradských ulicích, a když byla střelba prudší, schovával jsem se čas od času za výstupky zdí. Přibližně v tu dobu byla napsána devatenáctá z Prchavých vidin, která částečně odráží mé dojmy — spíše vzrušení davu než vnitřní podstatu revoluce.

Léto 1917 jsem strávil úplně sám v okolí Petrohradu. Četl jsem Kanta a mnoho jsem pracoval. Chodil jsem s myšlenkou na kompozici celé symfonické skladby, kterou bych psal bez klavíru. Taková věc by musila mít i čistší orchestrální barvy. Tak vznikl plán symfonie v haydnovském stylu, neboť po práci v Čerepninově třídě mi byla haydnovská technika obzvláště jasná a v tomto známém prostředí jsem se mohl snadněji pustit na nebezpečnou plavbu bez klavíru. Zdálo se mi, že kdyby se byl Haydn dožil dnešních dnů, byl by si uchoval svůj způsob psaní a zároveň by přijal i něco z nového umění. A právě takovou symfonii jsem chtěl napsat: symfonii v klasickém slohu. Když se mi počínala dařit, přejmenoval jsem ji na „Klasickou symfonii“...

Družstvo

BUDOUCNOST

vyrábí

prodává

výrobky studené kuchyně

polotovary

uzenářské výrobky

masné speciality

rybí výrobky

chléb, pečivo

cukrářské výrobky

Denně čerstvé obdržíte

v družstevních prodejnách

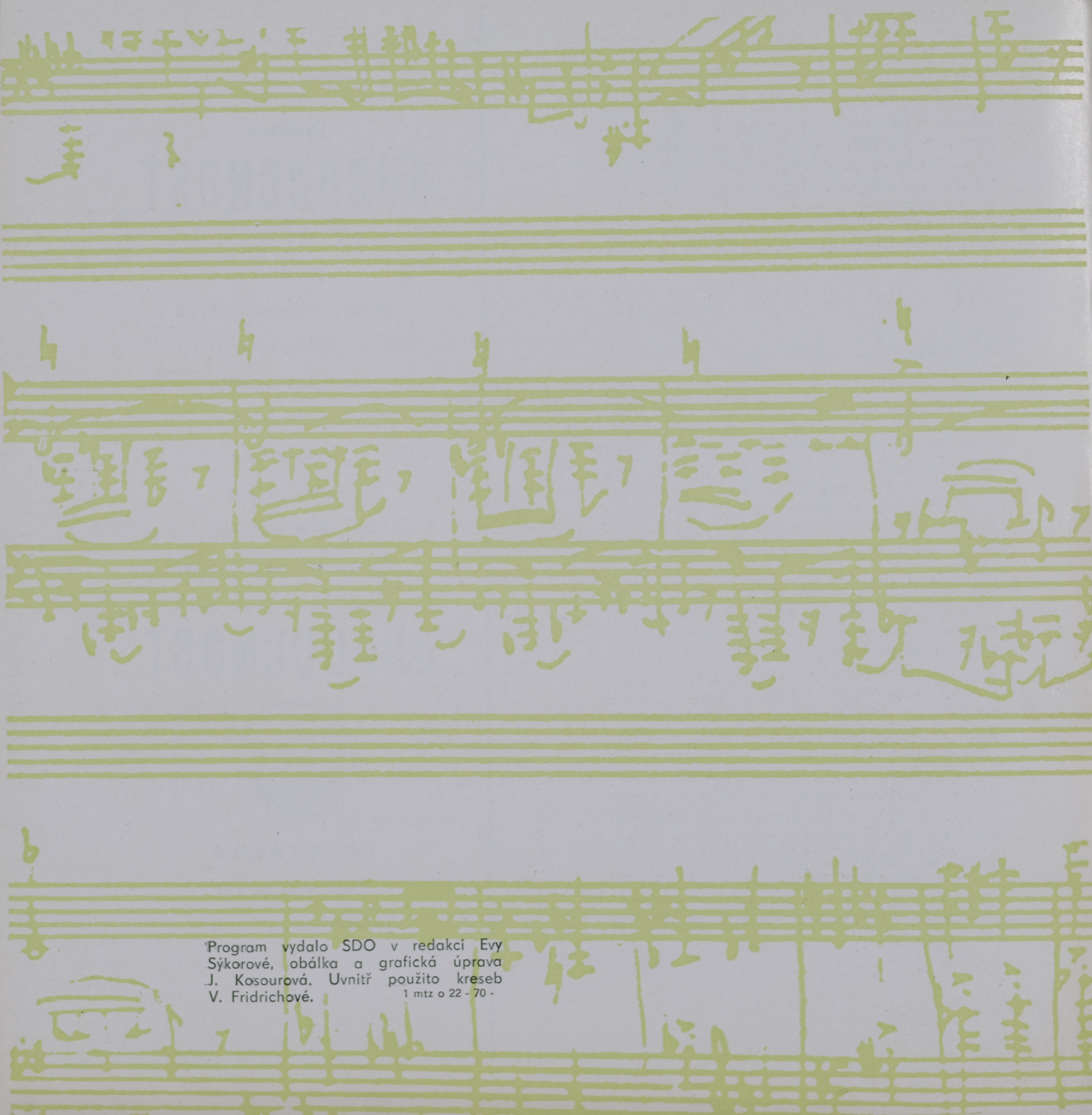
BUDOUCNOST

spotřební družstvo

Vaše spokojenost

je smyslem naší práce

The background of the page is a faint, yellowish musical score. It consists of several staves with various musical notations, including notes, rests, and bar lines. The score is spread across the entire page, with some parts being more prominent than others.

Program vydalo SDO v redakci Evy
Sýkorové, obálka a grafická úprava
J. Kosourová. Uvnitř použito kreseb
V. Fridrichové.

1 mtz o 22 - 70 -